Obiteljski list

Lipanj 2014.
Br. 4, godina 2.
ISSN:1848-588X

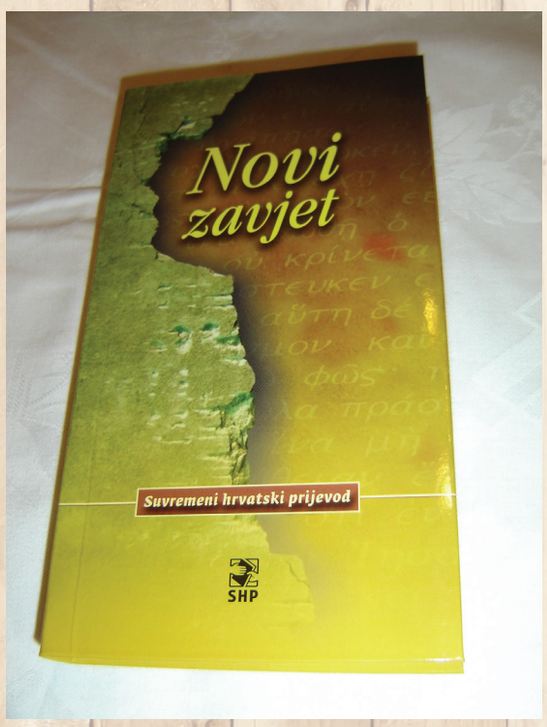
Biti dijete Božje

Sva ova izdanja su besplatna i možete ih naručiti na e-mail:

obiteljskilist@gmail.com

Riječ urednika

Mediji koji nas okružuju prepuni su informacija koje na ovaj ili onaj način utječu na naš život. Nažalost, isti su prepuni izvještaja o ratovima, političkim spletkama i tragedijama. Jako je malo dobrih vijesti, a još je manje onih koje pozitivno utječu na život pojedinca i društva. Netko bi rekao, pa svijet oko nas je pun loših vijesti. No, u svijetu oko nas ima i puno dobrih vijesti. One, nažalost, medijima nisu zanimljive.

Želja uredništva Obiteljskog lista je da tekstovi koje objavljujemo budu na ohrabrenje i usmjerenje čitateljima. Kršćanski principi, koje nalazimo u Božjoj riječi - Bibliji, uvelike mogu doprinijeti osobnoj kvaliteti života i boljitku društva.

Ako imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu ili pišete kršćansku prozu ili poeziju, slobodno nam se javite.

Mladen Dominić

Sadržaj

4 Biti dijete Božje

5 Dan Gospodnji

7 **In memoriam - Mladen Jovanović**

11 Split 2014.

14 "Isus iz Nazareta"

16 Crkva u Zaprešiću

19 Crkva u Varaždinu

21 Duhovna obnova 2014.

22 Dolina blagoslova

24 Poezija

25 Smijeh

26 **Dječji kutak**

30 Tri stabla

31 450. obljetnica

32 Teološki članak

IMPRESSUM

Nakladnik: **Kristove crkve u Hrvatskoj, Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
Glavni urednik: **Mladen Dominić**
Izvršni urednik: **Dražen Hrženjak**
Grafička urednica: **Mirjana Kapitan**
Naslovnica: **Oliver Bešić**
Fotografije: **Arhiva OL**

Tekstovi: **Arhiva OL**
Adresa uredništva: **Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
E-mail adresa: **obiteljskilist@gmail.com**
Tisak: **Tiskara Zelina**
ISSN: **1848-588X**
Obiteljski list **besplatan** je časopis

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove crkve: KC Amruševa; KCB Gajeva; KC Kušlanova; KMC; KC Varaždin; KC Zaprešić

Biti *BOŽJE* dijete

Ervin Budiselić

Kada su prvi poganski kršćani čuli poruku Radosne vijesti da po Isusu Kristu mogu postati Božja djeca, vjerojatno su tu poruku razumjeli nešto drukčije nego mi danas. U rimskome društvu prvoga stoljeća, posvajanje djece je bio važan i raširen običaj koji je oblikovao ljudske živote i utjecao na njihove odnose. To je bio postupak u kojem bi se između dvije osobe uspostavio odnos roditelj-dijete izvan konteksta zakonitog braka. Usvojena osoba postala bi dio obitelji baš kao da je rođena od oca posvojitelja u zakonitom braku. Postojala su dva načina posvajanja: prvi način se zvao adoptio i odnosio se na one osobe koje su se već nalazile pod autoritetom svoijh roditelja. Takve osobe bi u javnoj ceremoniji bile oslobođene od autoriteta svojih roditelja i potpale bi pod autoritet osobe koja ju je usvajala. Drugi način zvao se adrogatio i odnosio se na posvajanje osoba koje se nisu nalazile pod autoritetom svojih roditelja. To je bio kompliciraniji proces u kojem su rimske institucije razmatrale svaki slučaj ponaosob jer svakog posebno jer ukoliko je osoba koja je bila kandidat za usvajanje bila jedini muški potomak svoje obitelji, usvajanjem u novu obitelj, njegova obitelj bi u konačnici prestajala postojati. No ukoliko je slučaj bio odobren, ceremonija bi uključivala sljedeće: usvojitelja bi se pitalo želi li usvojiti određenu osobu, usvojenika bi se pitalo pristaje li on na taj čin, i u konačnici, sakupljeni svjedoci bi trebali dati svoj pristanak. Iako je posvajanje bila raširena praksa, ona je imala svoja ograničenja te u nekim slučajevima nije bilo dopušteno posvajanje.

Pišući crkvi i opisujući novi odnos svojih čitatelja s židovskim Bogom u Rimu apostol Pavao u 8:14-17 koristi njima poznatu sliku ceremonije posvajanja:

„Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: 'Abba! Oče' "! Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.

Ti pogani, a sada kršćani su jako dobro razumjeli ovu sliku i njezino značenje. A koje su to bile sličnosti između posvajanja u rimskoj kulturi i posvajanja vjernika koje je Bog ostvario u Kristu Isusu?

Prije svega, usvojenik bi u rimskoj kulturi došao bi pod autoritet usvojitelja, dobio bi novog oca, i postao punopravan član te nove obitelji. Imao bi novog oca i postao bi baštinik. Jednako tako kršćanin kada postane Božje dijete dolazi sa svime što jest i ima u posjed svojeg novog Oca, postaje punopravan član Božje obitelji i baštinik svega. I baš kao što je ceremonija uključivala prisustvo svjedoka koji bi potvrdili posvajanje, jednako tako Božji Duh svjedoči našemu duhu da smo postali djeca Božja (Rim 8,16). I baš kao što bi se prošlost usvojene osobe brisala te bi ona dobila jedan novi početak, tako i kršćani kada postanu djeca Božja dobijaju oproštenje za sve krivo što su učinili i svi njihovi dugovi bivaju plaćeni.

No posvajanje vjernika od strane Boga se također razlikuje od ondašnjih rimskih običaja. Kada postanemo Božje dijete, naš društveni status se ne mijenja nego naša narav – mi se rađamo odozgo kao što to govori apostol Ivan (Ivan 3,3). I dok su za posvajanje u rimskoj kulturi postojala mnoga ograničenja, Bog nas posvaja bez obzira na spol, dob, naš položaj u društvu i tome slično. Bilo da smo rođeni slobodni ili smo možda robovi, kada nas Bog posvaja, mi ne postajemo samo njegovi nasljednici, nego uistinu njegovi sinovi. Također, posvajanje u rimskoj kulturi ponekad je mogao dovesti osobu u odnos koji bi više nalikovao na odnos „roba i gospodara", no kod Boga naše usvajanje kao njegovih sinova nas oslobađa od svakoga straha.

Na mnogo načina slika posvajanja kojom Novi zavjet opisuje naše spasenje i novi odnos s Bogom predstavljala je snažnu paradigmu za poganske kršćane prvoga stoljeća. Nama danas je možda malo teže razumjeti tu sliku jer praksa posvajanja nije toliko izražena i sveprisutna kao što je to bila nekada. No otkrivanje rimske kulture onog vremena u pogledu ove prakse kao i proučavanje Novoga zavjeta na ovu temu, može nam pomoći da još više shvatimo i budemo zahvalniji za iskustvo posvajanja koje pripada onima koji su sebe predali Kristu – uskrslom kralju i Gospodinu i onome koji će ponovo doći da sudi žive i mrtve.

Mladen Dominić

Dan *GOSPODNJI*

Ponekad me ljudi pitaju, da li je grijeh ne ići u crkvu nedjeljom? Ne, nije grijeh, jer nigdje nije propisano da se mora ići nedjeljom u crkvu. No, Biblija, Riječ Božja nas na puno mjesta potiče da budemo kao crkva zajedno i da slavimo Boga.

Zašto nedjelja?

U Djelima apostolskim čitamo da se crkva sastajala prvi dan u tjednu kako bi lomila kruh. (Dj 20:7) Prvi dan u tjednu, prema židovskom brojanju dana, je naša nedjelja. Zašto je taj dan toliko značajan za kršćane? Zato jer je prvi dan u tjednu uskrsnuo Isus Krist, naš Gospodin. Uskrsnućem je pokazao i dokazao da je on gospodar života i smrti. A uskrsnuće od mrtvih je temelj kršćanske vjere jer će svi koji prihvate Kristovu žrtvu na križu i sami usrksnuti na Sudnji dan. Također, na Pedesetnicu, ponovo prvi dan u tjednu, rodila se Crkva. Na taj dan sišao je Duh Sveti na apostole i nakon velike Petrove propovijedi, Crkvi se pridružilo tri tisuće duša. (Dj 2:41)

U Bibliji čitamo da je prva crkva bila postojana u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama. (Dj 2:42) Naglasak je na postojanosti, na stalnosti. Važnost postojanosti u svakodnevnom životu svima nam je znana. Od malih nogu djecu učimo postojanosti - vježbaj pa ćeš moći voziti bicikl, uči stalno pa ti se neće nakupiti gradivo, ukoliko budeš revno učio, završit ćeš neku dobru školu, budi postojan u obavljanju svojih zadataka na poslu pa ćeš imati rezultate, budi postojan u dijeti pa… Mogli bismo još puno toga nabrojati iz svakodnevnog života o važnosti postojanosti. Tako je i u duhovnom svijetu. Ukoliko želimo duhovno rasti i napredovati, moramo biti postojani u ta četiri ključna elementa svake mjesne crkve.

Apostolski nauk

Apostolski nauk je od ključne važnosti za duhovni rast svakog pojedinca. Kako u prvom stoljeću, tako i danas svijet je prepun raznih duhovnosti. No, jedino duhovnost koju je Bog dao po svome Svetome Duhu je duhovnost koja vodi u vječni život. Ta duhovnost se živjela od početka Crkve, zapisana u Novome zavjetu te potvrđivana apostolskim autoritetom. Zato je apostolski nauk od izuzetne važnosti glede autoriteta u Crkvi. Nikakvi današnji duhovni autoriteti ili takozvani novi apostoli ne mogu si prisvajati taj autoritet. Nitko i ništa ne može biti iznad riječi Božje! Sila i snaga riječi Božje vidi se svakodnevno u silnim obraćenjima kada se grešnici pozivaju na Kristovu žrtvu na križu, dobivaju oproštenje grijeha i mir u srcu, te im životi bivaju promijenjeni: razorene obitelji se obnavljaju, duševne rane bivaju iscijeljene, nasilnici postaju mirotvorci, lopovi pošteni, neprijatelji prijatelji.

Zajednički život

Drugi važan dio kršćanskog života je zajednički život. Ne možemo govoriti da smo kršćani ukoliko ne živimo u zajedništvu s drugim kršćanima. Stvoreni smo kao društvena bića, pa je od izuzetne važnosti da tu svoju potrebu ispunjavamo s onima koji rastu u duhovnosti kakva je i naša, tj. duhovnosti koju vodi i napaja Duh Sveti. U takvom zajedništvu dijelimo svoje tuge i radosti, svoje probleme i darove. Na taj način Crkva gradi jedan bolji svijet. No, zajedništvo ne podrazumijeva da netko ispunjava samo moje želje i potrebe, već da i ja trebam biti aktivan u prepoznavanju potreba drugih. Slijedeći jednako važan dio života Crkve je naviještanje evanđelja onima koji ne poznaju Isusa Krista na osoban način. Svaka osoba rođena na kugli zamaljskoj treba Boga, treba Krista, treba izmirenje s Bogom. Zato mi kao kršćani i kao pripadnici Njegove Crkve trebamo djelovati na svijet oko nas da se svijet mijenja na Božju sliku — a ne obratno da svijet djeluje i mijenja Crkvu i kršćane na svoju sliku.

Lomljenje kruha

Kršćani lome kruh i uzimaju vino u spomen-činu Večere Gospodnje. U tom činu kruh pred-

stavlja Kristovo tijelo (Kristovu žrtvu) koje je bilo dano za čovječanstvo. Vino pak predstavlja krv Novoga saveza (zavjeta) između Boga i čovjeka. Bog je u tom zavjetu pokazao vrhunac svoje ljubavi prema čovjeku kako bi svaki čovjek koji ga prihvati, imao život vječni. Dakle, u Gospodnjoj večeri prisjećamo se žrtve na križu i našega saveza (ugovora) s Bogom. Apostol Pavao nam govori u Prvoj poslanici Korinćanima da to činimo dok Krist ponovo ne dođe u velikoj slavi i moći, kada će suditi žive i mrtve.

Molitve

Molitva je razgovor s Bogom. Koliko nam je važan razgovor s drugima, a posebno s članovima vlastite obitelji, jednako je važno i da razgovaramo s Bogom. Molitve naročito dolaze do izražaja kad molimo, slavimo i zahvaljujemo Bogu kao Crkva, kao njegova (duhovna) obitelj. Posebnost molitve je da ti i ja možemo doći do Boga, našeg nebeskog Oca, u imenu Isusa Krista, direktno bez posrednika. Takav odnos Bog želi imati sa svojom djecom.

Ova četiri osnovna elementa jednako su važna za naš duhovni život. Ukoliko bismo bilo koji od tih elemenata maknuli iz našeg vjerničkog života, postali bismo samo obični religiozni ljudi, bez potrebitog duhovnog rasta, usmjerenja, zadovoljstva i mira. Nažalost, mnogi žive upravo takvim životom.

Zato, na pitanje da li je grijeh ne dolaziti nedjeljom u crkvu, ja bih rekao da je velika šteta ne biti u zajedništvu svetih, slaviti i hvaliti Boga koji nam daje životni dah i koji nas blagoslivlja raznim dobrostima. Mnogi na kraju života shvate da su promašili cilj — da niti su sami bili na putu spasenja, niti su ikome pomogli da dođu na taj put! Pitanje je: gdje si ti danas?

Neka nas ohrabre riječi iz poslanice Hebrejima: "Mislimo jedni na druge, da se potičemo na ljubav i dobra djela. Ne prestajmo dolaziti na zajedničke sastanke, kao što neki običavaju činiti, već ohrabrujmo jedni druge. Ovo činite sve više kako vidite da se približava Dan." (Heb 10:24-25)

In memoriam - Mladen Jovanović

Značaj Mladena Jovanovića započinje u Hrvatskoj, ali se proteže diljem istočne i zapadne Europe te sve do SAD. Teško je razumjeti kako jedan čovjek može blagosloviti tolike mnoge živote kroz tako raznoliko zemljopisno područje. Takav utjecaj može se objasniti samo jedinstvenim pomazanjem Duha Svetoga u životu pokornom volji Božjoj.

Kao mladi predavač na Sveučilištu, Mladen je bio potaknut da prouči primarni izvor istine kršćanstva – Bibliju. Duh Sveti, koji je radio kroz Pisma, zahvatio je njegovo srce i učinio živom poruku Evanđelja te proizveo vjeru u Krista. Sve do tada Mladen je sanjao da postane sveučilišni profesor, ali je Bog imao drukčije i veće planove. Predavat će na sveučilištima u Hrvatskoj, Mađarskoj, Poljskoj i SAD. Njegovo poučavanje pružilo je priliku da osnuje crkve, obučava kršćanske vođe za Kraljevstvo te potakne studente da daju svoje živote u službu Isusu Kristu.

Poučavanje je također omogućilo priliku da propovijeda. Nedjelju za nedjeljom, Mladen je davao pažljivo pripremljene propovijedi, prvo u maloj zagrebačkoj zajednici koju su on i drugi osnovali. Zatim, propovijedi putem radija otkrile su diljem Jugoslavije ovog učinkovitog komunikatora jednostavne, ali moćne poruke Evanđelja. Jedan vođa u Rimokatoličkoj crkvi rekao je: "Vi u Kristovoj crkvi imate u Mladenu Jovanoviću najučinkovitijeg propovjednika u Hrvatskoj." Pored osobnog propovijedanja, Mladen je također učio ovoj vještini mnoge koji sada propovijedaju diljem središnje i istočne Europe.

Mladen je težio živjeti poruku koju je propovijedao. Ljubav Božja bila je stalna tema u njegovim porukama. "Ova ljubav mora se izraziti u ljubavi i prihvaćanju drugih," govorio bi u razgovoru i također svojim propovijedima. Mladenova ljubav i prihvaćanje proizvele su ugled uključivanja, a ne isključivanja, tradicije koja se često smatra ekskluzivnom. Ujedinjavanje crkava kao i pojedinaca bilo je uvijek na Mladenovu srcu. Teološka uvjerenja su stvarna i prečesto dijele, ali za Mladena jedinstvo Duha koje se pronalazi u Kristovoj ljubavi uvijek istiskuje osobna razumijevanja. "Uzdaj se u Duha da će djelovati kroz proučavanje Biblije," često je govorio. "Ako smo u poniznosti poučljivi, svi ćemo rasti prema potpunijem razumijevanju."

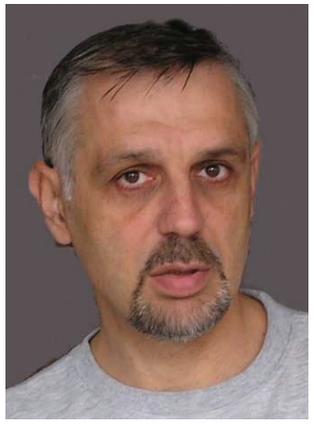
Naš brat volio je ljude, posebno mlade kršćane, ljubavlju koja se izražavala Pavlovim opisom ljubavi. Bio je strpljiv s onima koji su rasli u svom razumijevanju. Bio je ljubazan s drugima koji se nisu s njim slagali. Nije bio nepristojan, već tražio da potvrdi najbolje u svima. Bio je brz da zaštiti, posebno mlade crkve i njihove službenike. Posjedovao je ljubav koja se uzdala da će Krist ujediniti. Njegova nada bila je u Bogu da će djelovati kroz svaku novu generaciju kršćanskih službenika.

Kako je Mladenov ugled rastao, njegove misli i poglede željeli su čuti sekularni mediji kao i vjerske zajednice. Bio je vođa među propovjednicima i crkvama kroz čitavu Hrvatsku i južni dio središnje Europe. Kada je moralno ili etičko pitanje bilo postavljeno u javnosti čuo se Mladenov glas, ali su njegovi komentari uvijek odražavali istine koje je pronašao u Svetom Pismu.

Bio je čovjek zaraznog osmijeha i duhovite priče, ali i intelektualac. Čitao je naširoko, volio glazbu i cijenio umjetnost. Njegove propovijedi pokazivale su široko obrazovanje, ilustracijama iz povijesti, književnosti i aktualnih događaja. Obrazovan i kulturan, ali uvijek student, Mladen je tražio nova razumijevanja i dublju istinu.

Njegova postignuća bila su mnoga i velik njegov utjecaj. Osnovane crkve i opremljeni kršćanski službenici njegova su ostavština. Ali iznad svega, Mladen je bio Božji čovjek, predan Kristu i Njegovoj istini kako je objavljena u Bibliji. Mladen Jovanović bio je moj prijatelj i brat. Bog ga je koristio da proširimo naš poziv i doselimo u Hrvatsku. Zajedno smo vodili lokalnu crkvu. Dijelili smo ured i san da pomognemo obrazovati i opremiti učinkovite sluge za Krista. Ali više od toga, Mladen i Dragica dijelili su s nama svoju obitelj. Sandra i ja bili smo pozvani postati dijelom obitelji Mladena Jovanovića. Ovaj dragi čovjek bio je, i dalje jest, na vrlo osoban način Božji dar meni.

Tom Sibley

Iako se s Mladenom znam još iz vremena kad PEV-a nije bilo, najbolje godine našeg prijateljevanja i suradnje vezane su baš uz rad Protestantsko evanđeoskog vijeća. Isprve kao predstavnik Vijeća Kristovih crkava i kasnije kao Glavni tajnik PEV-a Mladen je uvijek bio krajnje konstruktivan, kako u sadržaju prijedloga, tako i u njihovoj implementaciji. Uvijek je držao na umu da odluke koje se donose za stolom imaju i te kako posljedice po život pojedinaca i zajednica kojima je PEV poslan služiti. Saslušati, promisliti, predložiti i na koncu, spreman ispraviti neki stav, neku nedovoljno dobru odluku, to je bio Mladen.

Puno je truda, zajedno s tadašnjim predsjednikom, biskupom Josipom Jendričkom uložio u pripreme naših Sabora u Vinkovcima i na tome kao i na svim ostalim doprinosima PEV-u ostat ćemo mu trajno zahvalni.

Giorgio Grlj, Predsjednik PEV-a

Protekla smo tri desetljeća među nama imali Mladena Jovanovića, suradnika u evanđelju, ali i pouzdanog prijatelja. Mladen je bio čovjek od Riječi, zapravo sluga Riječi, koji je u svojoj elokventnosti bio pažljiv u odabiru riječi. Zajedno s biblijskim piscem slobodno možemo reći da se Mladen „trudio pronaći prikladne riječi i izravno izraziti istinu" (Prop 12:10). Po svojoj struci čovjek je od probranih riječi, ali koji nije istinu tek 'umotavao' u lijepe riječi. U dnevnoj operativi bio je i čovjek pouzdan, od riječi.

U svestranom angažmanu od Kristove crkve pa do današnjeg Biblijskog instituta, uložio je nemali trud i rad u svom teološko-biblijskom ulogu. Mada nije dopustio si lebdjeti u akademskim visinama jer je prvenstveno bio navjestitelj i propovjednik Riječi.

U svemu tome, kako nas i sam Gospodin podučava i ohrabruje, Mladen je bio i više od sluge, bio nam je mnogima prijatelj. Čovjek koji si nije dopustio lebdjeti u akademskim visinama.

Gospodinu i našem Bogu, zahvaljujemo za život prijatelja, brata i suradnika Mladena: „Neka ga Gospodin svojim licem obasja" (Br 6:25). Nama pak 'ostajućima' neka on ne bude samo svjetla uspomena na dugo sjećanje, nego i kao trajni primjer svima nama, koji do daljnjega ostajemo u djelu Gospodinovu.

Danijel Berković, Evanđeoska Pentekosna Crkva u Republici Hrvatskoj

---

Crkva Božja u Hrvatskoj, jedna od obitelji crkava evanđeoske provenijencije, imala je priliku na različite načine surađivati sa bratom Mladenom.

Ta se suradnja očitovala kroz PEV, Visoko ev. teološko učilište, projekt Doline blagoslova u Vukovaru, a osobiti blagoslov smo dijelili u prilikama njegovih posjeta našim zajednicama.

Vjeru u Gospodina Isusa je svjedočio nesebično u jednostavnosti, s jasno naglašenim biblijskim navodima u svakoj prigodi.

Njegov pristup je zračio ljubavlju Kristovom i njegovo vedro lice blizinu brata čovjeka.

Prisjećam se prigode posjeta brata Mladena zajednici vjernika u Vukovaru, pozdravljajući se s bratom, netko mu je rekao: Brate Mladene, vedro lice poput tvoga uvijek je dobro došlo u Vukovar!

Brat Mladen nam je svjedočio kršćanstvo na djelu, nasljedujući Gospodina našega Isusa Krista.

Matej Lazar Kovačević, nadglednik Crkve Božje u RH

Brat Mladen Jovanović predavao mi je homiletiku pri Visokom evanđeoskom teološkom učilištu u Osijeku. Nikada neću zaboraviti toplu atmosferu koju je gradio na predavanjima. Obraćao nam se s poštovanjem uvažavajući svako naše mišljenje nastojeći nas u svakome trenutku poticati na više i bolje. S nestrpljenjem smo očekivali sljedeći sat znajući da to neće biti još jedan sat u nizu, već "biserna narukvica" koju moramo imati.

Poseban dojam kod mene je ostavio time što je poziv propovijedanja Božje Riječi doživljavao kao dragocjenu aktivnost koju ne možemo i ne smijemo prepustiti slučaju. Propovjednik Božje Riječi dužan je Božjem narodu na Gospodnji stol donijeti svježu i sadržajem bogatu hranu.

Uvjereni smo kako je naš dragi brat sada sa Gospodinom. Ipak, i tu je s nama po naslijeđu koje nam je ostavio: po njegovim predavanjima studenti su zrelijeg promišljanja, njegovim propovijedima vjernici su bili izgrađivani u osobnom ispovijedanju vjere, njegovim medijskim aktivnostima građani naše domovine bili su ohrabreni. Dokaz je to kako trud u Gospodinu nije uzalud!

David Kovačević, đakon
Crkve Božje u RH
i nastavnik Visokog ev.
teološkog učilišta u Osijeku

Sredinom prošle 2013. godine jednoglasnom odlukom Glavnog odbora Udruge za vjersku slobodu u Republici Hrvatskoj, brat mr. sc. Mladen Jovanović je izabran za predsjednika Udruge. Bilo je to na sjednici održanoj u Islamskom centru u Zagrebu. Sjećam se našeg kratkog razgovora nakon zasjedanja dok smo išli prema parkiralištu. Mladen mi je rekao nekoliko misli koje sam odmah zapazio i sada ih pamtim: „Brate Matak, čast mi je poslužiti i u ovoj ulozi u Udruzi. Nastojat ću dati sve od sebe, sada kad sam u mirovini i kad mi se smanjuju obaveze u mojoj crkvi." Ove sam njegove riječi zapazio, jer su bile izrečene ponizno, iz srca bez ikakve diplomatske rutine. Brat Mladen je vrijedno i savjesno djelovao u Udruzi od njezina osnutka, punih dvadeset godina. Većina nas u Glavnom odboru smo se kasnije uključili u rad Udruge. Mladen je bio za nas veteran nastojanja u promicanju vjerskih sloboda. Međutim, on se nije ophodio prema nama pokroviteljski, već je bio spreman služiti svim svojim bližnjima, i nama, a na radost svojemu Gospodinu.

Iako je nenadana smrt zaustavila plemenito djelo ovog dragog čovjeka ostaje nam hrabriti se svijetlim tragom njegove predanosti našemu Spasitelju koji nam svojim uskrsnućem jamči ponovni susret s bratom Mladenom i svima koji su u Gospodinu usnuli. Hvala Bogu za brata Mladena, hvala njegovoj obitelji za potporu u njegovoj službi i hvala svim ljudima koji su mu pomagali na strmoj životnoj stazi.

Dragutin Matak, glavni tajnik Udruge i profesor na Adventističkom teološkom visokom učilištu

---

Mladena sam upoznao prije tridesetak godina. U to sam vrijeme bio mladić koji je tek otkrivao i istraživao različite oblike kršćanske službe, a Mladen je već desetak godina bio propovjednik Kristove crkve u Amruševoj. U početku smo se susretali na kućnim molitvenim sastancima evanđeoskih kršćana različitih denominacija gdje smo se upoznavali, molili i tražili putove suradnje. Kasnije tijekom domovinskog rata naša se suradnja intenzivirala kroz pomaganje izbjeglicama i prognanicima, tiskanje zajedničkih izdanja kršćanske literature i kroz neke druge projekte. Od prvog trenutka Mladen je na mene ostavio dojam pravoga gospodina. Uljudan, obrazovan, ljubazan, a u isto vrijeme skroman i pristupačan sluga Gospodnji spreman na razgovor sa svakim pa tako i s nekim mladićem koji tek istražuje svijet drugačijih kršćana. Mladen je bio čovjek širokih pogleda i interesa ali nadasve ljubitelj pisane i izgovorene riječi. Bio sam među mnogobrojnima koji su uživali slušati Mladenove izvrsno pripremljene i nadahnuto izgovorene propovijedi. Uvijek su to bile riječi koja su imale svoj izvor u Riječi, pisanoj i utjelovljenoj u našem Gospodinu Isusu Kristu. Premda smo surađivali kroz različite organizacije i projekte dugi niz godina, za mene će svako sjećanje na Mladena biti sjećanje na slugu Riječi, onoga „…koji je postao učenikom kraljevstva nebeskoga nalik na domaćina koji iz svoje riznice vadi novo i staro." (Matej 13, 52).

Željko Mraz, Glavni tajnik Saveza baptističkih crkava u RH

Split 2014.

U travnju ove godine održana je u Splitu 9. konferencija Vijeća Kristovih crkava. Središnja tema konferencije pod naslovom „Krist je rješenje…" bila je usredotočena na biblijsku poruku iz Poslanice Kološanima, a s ciljem ispravnog suočavanja s problemima današnjice. Suočeni sa stvarnošću erozije morala našega društva, svjesni smo goruće potrebe naviještanja Kristova evanđelja za boljitak svakog čovjeka.

Propovjednici Kristovih crkava: Tomica Jonke i Ivan Stražičić iz Zagreba te Mladen Dominić iz Varaždina, potaknuli su svojim propovijedima sve nazočne na razmišljanje. Konferencija je bila prilika da čujemo što se događa u našim crkvenim obiteljima i kakve su nam potrebe i planovi. Ovo je rezime rečenog:

Amruševa: Vođeni Isusovim primjerom nastavljaju svoju brigu potrebitima i iskazuju ljubav svakom tko dođe na njihova vrata.

Betanija: Svaka životna situacija je prilika za evangelizaciju. Posebno ih raduje što mlađi preuzimaju aktivnost u zajednici.

Kušlanova: Odlazak Mladena Jovanovića ostavio je veliku prazninu, no ujedno je članove potaknuo na veći angažman pa crkva skladno i odlučno djeluje dalje.

Međunarodna: Svaki trud u Gospodinu donosi plod. Nekad taj plod rodi odmah, a nekad nam postane vidljiv tek za 10 godina. Treba biti ustrajan.

Split: Sretni su što crkva napre

duje u svakom pogledu – kako dubinom spoznaje tako i brojem članova. Stoga su u molitvi i potrazi za vlastitim prostorom.

Varaždin: Crkva je redovita sa svim svojim programima - od raznih događanja za mlade, preko tečajeva jezika do biblijskih škola.

Zaprešić: Nakon puno truda i strpljivosti Dječji vrtić je započeo s radom, a spremaju se i za proslavu 10-o godišnjice rada Kršćanskog centra.

MP Vukovar: „Dolina blagoslova“ prerasla je okvire Vukovara te im je posebna čast što ih prepoznaju i podržavaju udruge i pojedinci iz svih krajeva Lijepe naše.

MP Trogir: Njihovi voditelji došli su u Trogir kao misionari na godinu dana, a ostali su 20 godina. Danas se osjećaju potpuno prihvaćeni od lokalne zajednice.

Konferencija je završila Okruglim stolom koji se bavio dvjema aktualnim temama: referendumom i ekumenizmom. Zaključke možemo ovako sumirati: referendum je izraz građanske slobode i odgovornosti i potrebno mu je odgovorno i savjesno pristupiti; ekumenizam je zdrav i pozitivan ukoliko prihvaća vjerničku različitost i ne ograničava slobodu pojedinca.

Od 23.-25. siječnja, 2014. održana je naša prva konferencija o Isusu.

Konferencija je bila veoma uspješna i ime Isusa je zaista bilo uzdignuto!
Čuli smo akademska izlaganja iznesena na dnevnim susretima na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Također smo čuli ključne propovijedi sve tri večeri u hotelu International. Govornici su se usredotočili na isticanje Isusa kakav je predstavljen u Starom i Novom zavjetu. S predavačima i propovjednicima iz SAD, Rumunjske, Hrvatske i Mađarske, bila je to zaista međunarodna konferencija.

Izlaganja, te pogotovo večernje poruke bile su dobro primljene. Kršćanska zajednica u Hrvatskoj bila je dobro predstavljena s kršćanima iz skoro svake denominacije. Iako nam loše vrijeme, snijeg i led, nije išlo u prilog, posjećenost u subotu navečer je bila skoro 300 ljudi. Dnevna predavanja na Sveučilištu u Zagrebu, gdje su se čitala izlaganja, su u jednom trenutku imala posjećenost od 110 ljudi. Postoji veliko zanimanje za ovakvu konferenciju i ubuduće. Molimo Vas da nastavite moliti dok evaluiramo naše zalaganje i razmatramo buduće planove.

DOGAĐANJA I NOVOSTI U KRISTOVOJ CRKVI ZAPREŠIĆ

Bili smo na međunarodnom skupu Biblijskog instituta "Isus iz Nazareta: Tragom biblijskih tradicija i tekstova" na kojem su sudjelovali kršćani iz cijelog svijeta – propovjednici, profesori i pojedinci iz lokalnih zajednica. Jedan od uvaženih gostiju bio je i Charles Stephenson, profesor na kršćanskom fakultetu iz Lubbocka, Teksas. Imali smo čast ugostiti tog sjajnog govornika na nedjeljnom bogoslužju, a igrom slučaja on je bio Ivanov mentor prije nekih 40 godina za vrijeme studija na spo-

menutom fakultetu... Zanimljiva anegdota koju je Charles podijelio je da su se on i Ivan uvijek odlično slagali za vrijeme studija, s obzirom da je Charles bio najmlađi profesor, a Ivan najstariji student na fakultetu.

Htjeli smo nastaviti u slavljeničkom tonu, pa smo rado prihvatili molbu da se početkom veljače u prostorijama Kršćanskog obiteljskog centra održi Sastanak za žene "Želiš li znati više o Božjem narodu?" u organizaciji udruge Remar Croatia. Na sastanku je prisustvovalo stotinjak žena iz cijele Hrvatske koje su uživale u cjelodnevnom druženju i predavanjima dviju gošći iz Srbije i Španjolske.

Ivan je kao propovjednik i predstavnik zajednice sudjelovao na 9. godišnjoj konferenciji Vijeća Kristovih crkvi nazvanoj "Krist je rješenje", a koja se održala u Splitu početkom travnja. Željeli bi istaknuti sjajnu organizaciju, toplo gostoprimstvo i zaista ohrabrujuće iskustvo vidjeti razvoj drugih zajednica i njihove planove za budućnost...

Stoga nam je posebno drago što se osmišljavanje daljnjeg rada kroz dogovaranje i druženje predstavnika zajednica na sljedećem sastanku Vijeća Kristovih crkvi odvijalo kod nas u Zaprešiću početkom svibnja.

Oduševljeni smo kada imamo priliku ugostiti neke od naših dugogodišnjih prijatelja i dobrotvora iz SAD-a. Jedni od njih su svakako obitelj Morrison (bračni par Charles i Beverly s kćeri Natashom) koji su nas posjetili tijekom travnja, kada su sudjelovali na duhovnoj obnovi u Crikvenici, te proslavili Uskrs u Zaprešiću i potom putovali po Hrvatskoj i susjednim državama. Osim njih, očekujemo još nekoliko posjeta tijekom ljeta, uključujući Let's Start Talking voditelje za konverzaciju engleskog jezika s lokalnim stanovništvom. Izuzetno smo uzbuđeni jer nam u kolovozu stižu Samantha Watts i Echo Sutterfield, dvije mlade misonarke iz zajednice White's Ferry Road u američkoj državi Louisiana koje namjeravaju ostati raditi s našom zajednicom barem godinu dana.

POZIV NA 10. GODIŠNJICU KRŠĆANSKOG CENTRA

Na kraju, jedna posebna najava koja je ujedno i poziv svoj braći, sestrama i prijateljima da nas posjete i svojim dolaskom upriliče obilježavanje 10. godišnjice Kršćanskog obiteljskog centra u Zaprešiću! Izuzetna nam je čast i zadovoljstvo pozvati vas da nam se pridružite u danima slavljenja, proučavanja, pjesme, molitve i druženja koji će se održati u petak, 30. svibnja, subotu, 31. svibnja i nedjelju, 1. lipnja.

Točan raspored događanja bit će objavljen uskoro, no već sada možemo najaviti kako će se tog vikenda održati promocija nedavno objavljenje hrvatske verzije knjige "Ispraviti stvari kada krenu krivo", uz prezentaciju američkog autora, dr. sc. Paula Faulknera. Inače, ta zanimljiva, poučna i nadasve korisna knjiga iznosi deset dokazanih načina kako da svoj život dovedete u red, a izdana je u više od 350.000 primjeraka diljem svijeta. Svi posjetitelji će dobiti primjerak knjige na dar, a moći će uzeti i neke od naših prijašnjih izdanja kao što su "Sklad u obitelji" i "Vodič kroz Bibliju za početnike" s radnom bilježnicom te primjerak Biblije.

Osim promocije knjige, organizirat ćemo niz duhovnih susreta kroz predavanja, molitvene sastanke, nadamo se i koncertu, ali svakako ćemo ostaviti dovoljno vremena i za opušteno druženje i dobru zabavu! Detaljnije informacije možete potražiti na broju telefona 01/3315-515 ili porukom na adresu elektroničke pošte info@kristovacrkva.org.

Božji blagoslov od Ivana Tešića, propovjednika Kristove crkve u Zaprešiću

KONTAKT INFORMACIJE:

Kristova crkva Zaprešić

Kršćanski obiteljski centar

Klake 4, 10290 Zaprešić

TEL: 01/3315-515

FAX: 01/3315-516

MOB: 098/380-151 (Ivan Tešić, propovjednik)

WEB: www.kristovacrkva.org

MAIL: info@kristovacrkva.org

INFORMACIJE O DJEČJEM VRTIĆU ZVONO

Kristova crkva Zaprešić je osnivač Dječjeg vrtića Zvono, ustanove za predškolski odgoj i obrazovanje koja uspješno djeluje u prostorijama Kršćanskog obiteljskog centra od rujna 2013. godine. Trenutno 15-ero djece u dobi od 3 do 6 godina pohađa naš mali, slatki vrtić, a upisi za pedagošku godinu 2014./2015. traju od ponedjeljka, 5. svibnja do petka, 30. svibnja i predbilježbe su već u tijeku. S obzirom na ograničen kapacitet i popriličan interes za upisivanje djece kojeg su roditelji već iskazali, predlažemo da nam se javite što prije! Osigurajte svom djetetu mjesto u vrtiću s integriranim engleskim programom, malim skupinama, individualnim pristupom u radu te mnoštvom dodatnih programa i aktivnosti.

Za vrijeme upisa, dakle tijekom cijelog mjeseca svibnja, organizirat ćemo Dane otvorenih vrata prilikom kojih nas uz najavu možete posjetiti, upoznati se s našim djelatnicima i vidjeti kako djeca provode svoje dane igrajući se i učeći u Dječjem vrtiću Zvono… Nadamo se kako ćete se odazvati našem pozivu i osobno se uvjeriti da je Dječji vrtić Zvono idealno mjesto za rast i razvoj Vaših mališana!

Između ostaloga, u izradi je novi dizajn web-stranice (www.vrtic-zvono.org) te nabava dodatne opreme i materijala, a stručni tim Vrtića marljivo priprema plan i program rada za narednu godinu kako bi osigurali što sigurnije, ugodnije i zabavnije okruženje za našu djecu. Uistinu, zadovoljstvo i pozitivna iskustva roditelja, kao i pojedinačni napredak djece te sreća na njihovim licima su najbolji pokazatelji da smo na dobrom putu – postanite dio naše velike obitelji i sudjelujte u stvaranju drugog doma u vrtiću po mjeri Vašeg djeteta!

Kontaktirajte nas na brojeve telefona 01/3315-517 ili 092/3170-120, putem elektroničke pošte na adresu info@vrtic-zvono.org i internet stranice www.vrtic-zvono.org ili na Facebook stranici Jezični vrtić Zvono.

VARAŽDINSKA CRKVA

NOVI U KRISTU

Predati život Kristu, po kome smo stvoreni i za koga smo stvoreni, najvažnija je odluka koju čovjek može donijeti. Neven i Mateja predali su svoje živote Kristu postavši djecom Božjom. Molimo za njihov kršćanski put.

USKRŠNJI KONCERT

Naša je zajednica na poseban način obilježila ovogodišnji Uskrs — koncertom. U prepunoj dvorani, uz glazbeni dio koji je izvodio Jura Lazar, djeca su otpjevala jednu pjesmu na engleskom jeziku koju su naučila na Biblijskoj radionici. Sestra Ružica i sestra Ana pročitale su po jednu prigodnu recitaciju. Bio je to zaista poseban uvod u Uskrs!

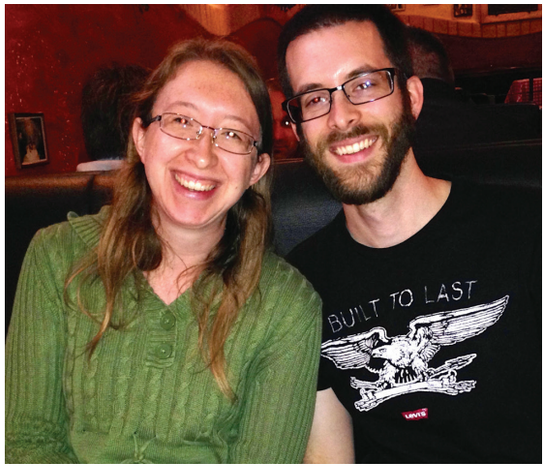
BIBLIJSKA ŠKOLA

Zbog velikog interesa novih ljudi, naša je zajednica organizirala biblijsku školu o temeljima kršćanske vjere. U opuštenoj atmosferi, zajedno smo stjecali nova znanja za praktičan kršćanski život. Novi semestar započet će na jesen, a prijaviti se možete telefonom.

NAŠI PRVI MISIONARI

Izuzetan blagoslov za našu zajednicu su misionari, Trevor i Kayla Keel. Oni su došli na dvije godine u Hrvatsku i za to će vrijeme služiti svojim darovima u raznim crkvenim službama. Jako smo zahvalni na tom blagoslovu.

TEČAJ ENGLESKOG

Crkva u Varaždinu već nekoliko godina organizira besplatni, konverzacijski tečaj engleskog jezika s izvornim učiteljima iz Amerike. Princip je da svaki učenik ima svoga učitelja, a tekstovi po kojima se radi su biblijske priče iz Lukinog evanđelja. Ove godine, po prvi puta, organizirali smo tečaj za početnike. Tečaj se odvija u maloj grupi, gdje polaznici mogu odmah međusobno prakticirati stečana znanja. Tečaj vode Trevor i Kayla, naši novi misionari. Za prijave i više informacija nazo-

vite na telefon crkve. Na jesen ćemo, također, imati takozvani intenzivni tečaj za napredne polaznike.

Molitva blagoslova za Trevora i Kaylu

KAMP ZA MLADE

Kampovi za mlade od izuzetne su važnosti za život i rast crkve. Na prošlom kampu pridružili su nam se mladi iz nekoliko međimurskih i zagrebačkih crkava. Bilo je jako veselo i živo!

BIBLIJSKE RADIONICE

Nova služba koju vode Trevor i Kayla su radionice za djecu na engleskom jeziku. Svake subote, od 10 do 12 sati, djeca imaju priliku naučiti neku biblijsku priču, novu pjesmu, te kroz igru i praktičan rad primijeniti stečena saznanja. U rujnu ćemo upisivati novu grupu djece. Radionice su besplatne.

Kristova crkva Varaždin
Šemovečkih žrtava 53
042 311 202

Duhovna OBNOVA 2014.

Od 14. do 18. travnja, 2014, održala se duhovna obnova u Crikvenici, u Life centru, u organizaciji Kristove crkve – Zagreb. Kao i uvijek, susret se održao u vrijeme proljetnih školskih praznika, tako da je bilo puno obitelji s djecom. Tema susreta je bila „Hodati poput Isusa“, a govorio nam je Bill Wilson, koji je radi ovog susreta došao iz Amerike. Svaku večer, od ponedjeljka do četvrtka, Bill je održao niz predavanja sa sljedećim temama: „Slijediti poput Isusa“, “Služiti poput Isusa“, “Voljeti poput Isusa“ i “Usredotočeni poput Isusa“. Prva tri predavanja bila su bazirana na evanđelju po Ivanu, a zadnje na poslanici Hebrejima 12,2: „Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji namjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desnu Božjeg prijestolja!” Tako je susret prigodno završio na Veliki petak s razmišljanjem o Isusovom djelu na križu.

Bill Wilson već je nekoliko puta, prethodnih godina, bio govornik na ovakvim susretima u Crikvenici. Završio je teologiju na Sveučilištu Abilene u Texasu, četrdeset godina služio je kao propovjednik u Njemačkoj, a trenutno živi sa svojom suprugom Deannom u Seattleu. Često putuje kao gost propovjednik na seminarima u Europi, Aziji i SAD-u. Mnogima se svidio njegov način propovijedanja da je duboke misli iz Božje riječi prenosio na jednostavan, praktičan i zanimljiv način. Bill ne samo da je dobar govornik, nego je ponizan i predan kršćanin, a tijekom susreta nakon svakog obroka moglo ga se naći u kuhinji kako pomaže brisati suđe. Mnogi bi se začudili da taj uvijek nasmiješeni gospodin, kojem su hobiji biciklizam i ronjenje, ima već sedamdeset godina. Bill puno putuje i svake godine po mjesec dana služi u sirotištu u Tajlandu, a nada se da će imati priliku opet doći na neki od naših proljetnih susreta u Crikvenici.

Duhovne obnove u Crikvenici započeo je, nedavno preminuli, Mladen Jovanović još prije devetnaest godina. Mladen je bio propovjednik i jedan od osnivača Kristove crkve u Zagrebu, a napustio nas u jesen prošle godine, stoga smo susret započeli sa sjećanjem na njegovu službu i minutom šutnje, njemu u čast. Unatoč tom velikom gubitku za Kristovu crkvu u Zagrebu, Mladen je za sobom ostavio dobar tim, što se vidjelo i na ovom susretu. Svaki dan tekao je prema točno određenom rasporedu. Ujutro bi dan započeli s molitvom u sedam sati, koju je kao uvijek, predvodio brat Zvonko iz varaždinske crkve. Zatim nakon doručka, uslijedilo bi polusatno slavljenje te nakon toga bi se podijelili u manje grupe. Nakon svakog večernjeg predavanja, Bill bi za te jutarnje grupe, dao nekoliko pitanja za raspravu. Nakon toga slijedio bi ručak. Od završetka ručka do večere, od 13:00 do 18:30 sati, bilo je predviđeno slobodno vrijeme. Nakon večere, uslijedilo bi polusatno slavljenje te nakon toga predavanje i na kraju molitva. Za djecu je također bio predviđen program, koji se odvijao u vrijeme jutarnjih grupa. Na kraju susreta djeca su izložila svoje vrlo kreativne uratke. Na susretu je bilo oko stotinjak sudionika, od kojih dvadesetak djece.

Na susretu je vladala ugodna atmosfera, ljudi su bili opušteni, uživali u šetnjama uz more, zajedničkim druženjima te slavljenju Boga pjesmom. Pošto je hotel Life centar, tik uz more, mnogi su uživali samo sjedeći na balkonu svoje sobe ili u dvorištu hotela. Mnogima se svidjela dobro odmjerena kombinacija duhovnih poruka i predavanja s dovoljno slobodnog vremena za odmor i šetnju. Ove godine, posebno je bilo dojmljivo vrijeme slavljenja, koje su vodile tri skupine: grupa iz Kristove crkve u Zagrebu, Varaždinu i grupa iz Vukovara. Zadnji dan, po zadovoljnim i odmorenim licima te veselom žamoru, vidjelo sa da je ovogodišnja duhovna obnova bila uspješna. Kristove crkve vas pozivaju da se i vi iduće godine pridružite ovom susretu jer su svi dobrodošli!

Iva Đaković, Kristova crkva, Zagreb

Pjesnički i glazbeni susreti DOLINA BLAGOSLOVA - treća godišnjica

www.dolina-blagoslova.com

„Ako je tvoje srce kao moje, onda mi pruži ruku“, rekao je netko. Ta goruća želja srca vjernika poticaj je i ovih trogodišnjih – još uvijek skromnih po učinku - nastojanja oko zajedništva kršćana i svih ljudi dobre volje. Poezija i glazba samo su dobra vezivna tkiva i poveznice zajedničkog okupljanja. U pozadini je sveta čežnja ljudskog bića za susretom s Bogom i bližnjim, koji – pjesnički rečeno – Dolinu suza pretvara u Dolinu blagoslova.

Pjesnički i glazbeni susreti pod nazivom „Dolina blagoslova“ održavaju se mjesečno (osim u ljetnim mjesecima) od svibnja 2010. Te su prve godine izvođači predstavljali duhovno stvaralaštvo u prostorijama Europskog doma Vukovar. Početkom 2011. mjesto susreta je premješteno u samo središte grada - u jednu od dvorana hotela Lav. Pjesnici i glazbenici su pripadnici različitih kršćanskih crkava, dolaze iz Vukovara i drugih dijelova Hrvatske, a povremeno nastupaju i gosti iz inozemstva. Želja je svih sudionika stvoriti ozračje dobrodošlice tako da - prema riječima Majke Tereze - „nitko ne dođe (na ovo mjesto susreta) a da ne ode bolji i sretniji“.

Zagovornici „Doline blagoslova“ nastoje biti umreženi sa svim ljudima dobre volje koji su na istome poslanju - napraviti iskorak u dobroti prema bližnjemu druge vjeroispovijesti, nacionalnosti ili svjetonazora. Misao vodilja je molitva: „Gospodine, učini da Dolina suza postane Tvojom i našom Dolinom blagoslova. I pomozi nam da zajedno s mnogim drugima – kao i prema našim mogućnostima - damo svoj doprinos tome.“

Uz poziv na zajedništvo, ovi susreti žele poslužiti još jednoj nakani - pokrenuti čovjekovo nutarnje biće na poslanje vrijedno življenja. Poznati aktivist za građanska prava i propovjednik, Martin Luther King, jednom je izjavio:

„Ako čovjek ne nađe nešto za što je voljan umrijeti, njegov život nije vrijedan življenja.“ Glazba s ovih događanja, kao i stihovi, igrokazi, lijepe misli, izreke, kratke priče s poukom nadahnuće su upravo za takav korak, kao i poticaj za produbljenje vjere i pouzdanje u Božju providnost.

Susreti u „Dolini blagoslova“ žele biti jedna od mnogih pozornica duhovnog stvaralaštva u gradu – s otvorenim vratima za sve ljude dobre volje. Također i mjesto gdje će pojedinac moći iznijeti promišljanja i ideje koje povezuju, duhovno obogaćuju ili potiču na plemenite ciljeve. Na web stranici (http://am-video.org) možete naći kratke video zapise o ovim susretima, kao i poziv pjesnicima, glazbenicima te ljudima dobre volje na sudjelovanje u programu.

Neka Dolina suza –zajedničkim naporima i uz pomoć Neba – u nečijem srcu postane Dolinom blagoslova!

HVALA TI, OČE

Autorica: Silva Filipović

Uvečer u postelji mekoj
zahvaljujem ti, dragi Bože,
kad „Oče naš“ mi s
usana krene,
za svaku godinu moju
za sve teškoće
i ljepote njene.

Hvala ti, dragi Oče,
što imam obitelj i dom,
hvala ti po stotinu puta
što svoji smo na svom.

Hvala ti za jutro svako,
za svaki provedeni dan,
hvala za sve večeri,
za svaki odsanjan san.

Hvala ti, Oče dragi,
za ovaj život što mi dade,
hvala što i kad griješim
za mene još ima nade.

DOLINA BLAGOSLOVA

Autor: Siniša Cmrk

Postoji samo jedan
svijetom pravi plov,
to je onaj kojim budeš
sasvim, sasvim nov.

Postoji samo jedno
ispunjeno mirom vrijeme,
to je ono kad se upreš
Nebu, ostavljajući breme.

Postoji samo jedan
vjetar koji s Neba puše,
to je Njegov vjetar koji
čisti i bistri nam duše.

Postoji samo jedna prava
od iskona težnja,
biti uvijek s Njim,
to jedina je prava čežnja.

A, na Zemlji, svijetu
prepunome lažnih snova,
želimo mi suzne hode
zamijenit Dolinom
Blagoslova.

Nije važno je su l' noge
moćne il' prohodale tek,
niti da li još ne hode ili
golem im je zemni vijek.

Niti da l' su naše snage u
punom ljudskom sjaju,
već je važno da se kreću
k Njemu i da stalno traju.

Važno je da vrata duše
prime Milost sa visina,
Blagoslova to je savez,
zajednička
nam Dolina.

POPIS RADIO POSTAJA S FREKVENCIJAMA
I VREMENIMA EMITIRANJA

DOLINA BLAGOSLOVA (3 min i 15 min)
Autor - Vlado Pšenko, Vukovar
http://www.am-video.org
vpsenko@gmail.com

HR. RADIO VUKOVAR - Mhz 95,4 utorkom u 18,30

RADIO ĐAKOVO - Mhz 100,2 ponedjeljak - petak 6,40

RADIO ŽUPANJA - Mhz 97,5 ponedjeljak - petak 6,30

GRADSKI RADIO OSIJEK - Mhz 99,1 ponedjeljak - petak 6,30

Iz dječjih usta...

Propovjednik dječaku iz nedjeljne škole:
“Ako mi kažeš što Bog može učiniti,
dat ću ti jabuku.”
“Ako mi vi kažete što Bog ne može učiniti,
ja ću vama dati cijeli sanduk jabuka.” -
ispali dječak kao iz topa.

Na vjeronauku učiteljica pita malog Matiju:
“ Reci mi, moliš li ti kod kuće
prije obroka?”
“Pa, odgovara Matija uvjereno, ja ne
moram moliti, jer moja mama odlično
kuha.”

Dragi Bože, je li tebi anđeli obavljaju sve
poslove? Mama kaže da smo mi njeni
anđeli i zato moramo stalno nešto za nju
raditi.

Vjeroučiteljica poučava o dolasku mudraca
k Isusu i darovima koje su donijeli. Jedna
učenica, koja je nedavno dobila maloga
brata kaže:
“Lijepo je da su donijeli to zlato, tamjan
i smirnu, ali zašto se nijedan nije sjetio
donijeti pelene?”

Pastor pita petogodišnjaka:
“Dakle, tvoja mama svaku večer kaže
molitvu za tebe? To je vrlo pohvalno. Što
obično kaže?”
“Hvala ti, Bože, u krevetu je!”

Dva unučića spavaju kod djeda i bake. Prije
spavanja kleknu kraj kreveta i mole. Mlađi
brat iz svega glasa moli: “Molim te, Bože,
novi bicikl, nintendo, video...”
Stariji ga prekine: “Zašto moliš tako
glasno? Bog nije gluh!”
“Nije Bog, ali baka jest!”

Tinejdžeri...

Sin je navršio osamnaest godina.
“Tata, mogu li dobiti auto,
kad položim vozački?”
“Vožnja auta zahtijeva zrelost:
1. Moraš to dokazati dobrim
ocjenama u školi.
2. Moraš čitati Bibliju svaki dan.
3. Moraš ošišati tu dugu kosu.”
- postavlja otac uvjete.

Na kraju godine ocjene su sve četiri i pet.
“Dobro, sine, to je trećina uvjeta, kako je
sa čitanjem Biblije?”
“Čitam je svaki dan.”
“To su dvije trećine.”
“A što je sa kosom?”
“Pa, i Isus je imao dugu kosu,
zašto ne bih i ja.”
“U redu. Isus je išao pješice, pa možeš i ti.”

Dječje bogoslužje

Kao što slike pokazuju, dječja služba je vrijeme kada naši najmanji sudjeluju u bogoslužju, u svim njegovim dijelovima.
Time potičemo osjećaj jednakosti i pripadnosti kod djece i mladih sa nama starijima. Oni imaju svoje programe svake nedjelje, ali odvojeni od odraslih, i postoji mogućnost da se jednog dana, kada bi trebali napraviti tranziciju „velikima“, osjećaju da to nije njihovo i da nemaju čime sudjelovati.
Na ovaj način im pokušavamo, još dok su mladi, pokazati da imaju što ponuditi, i da i oni imaju talente koje im je Bog dao kako bi ga slavili i proslavili.
Svi redom žele sudjelovati i biti spremni za službu kako bi slavili Boga.
Oni najmanji tjednima plešu i pjevaju pripremajući svoju točku. Malo stariji već imaju svoj bend. Marljivo rade na preradi i doradi popularnih necrkvenih pjesama kako bi imale riječi hvale i slave za blagoslove koje primamo od Boga, uz ritam koji je poznat njihovim vršnjacima.
To je i vrijeme kada na bogoslužje dođe veliki broj baka, djeda, uz mnogobrojnu rodbinu kako bi podržali svoje mališane. Dođu vršnjaci iz škole i vrtića zajedno sa svojim roditeljima. Mališani ne propuste priliku u kojoj podijele svoje viđenje vjere kroz skečeve i recitale, koje su sami napisali.
Najhrabriji se upuste u pjevanje pjesama koje su sami napisali i zasluže brojne ovacije, a mi vjerujemo da je i naš Spasitelj presretan kada vidi djecu koja promišljaju o vjeri, Crkvi i Bogu.
Praksu dječjih bogoslužja imamo svaka 3 mjeseca i svaki put nas velike sve više inspiriraju i potaknu da duboko promislimo što je Isus htio reći u Matejevom evanđelju:
“Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom. I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.” (Mt 18: 3-5)
Kako je potrebno pomoći djeci pri traženju i izradi rekvizita mnogi se uključe i oslobode dijete u sebi, tako da uvijek imamo živopisne kostime, scensku opremu i različita druga pomagala.
Ukratko, prekrasno je sudjelovati. Djeca su naše veliko blago, bilo da ih gledamo kao blagoslov koji je Bog izlio na roditelje ili kao službu riječi za cijelu duhovnu zajednicu.
Htjeli mi ili ne oni jesu naše najbolje evangelizacijsko polje, naši najveći navijači ali i najiskreniji kritičari, koji će nam uvijek ukazati kakvi smo i mi sami kada stojimo pred Gospodom.
Pridružite nam se sljedeći puta i doživite kako je to kada oni najmanji slave i hvale Boga.

I prošle godine, Champs Camp bio je pravi uspjeh! Puno hvala svoj djeci koja su sudjelovala, kao i njihovim roditeljima, te našim predivnim volonterima. Također smo zahvalni Bogu na Njegovim blagoslovima za ovaj događaj. Ovo je treći po redu održan Champs Camp u Zagrebu, a održava se jedanput godišnje. I ove godine imali smo grupu volontera koji su došli iz Amerike kako bi svojim talentima i engleskim jezikom obogatili ovo događanje. Također, imali smo mnogo volontera iz Hrvatske, bez čije pomoći ne bismo mogli realizirati ovaj program. Kao i do sada, ovaj dječji kamp sponzorirao je Biblijski institut, kao jedan od načina služenja našim građanima. Osamdesetero djece sudjelovalo je na kampu, čime smo popunili svoje kapacitete. Atmosfera na kampu bila je iznimno radosna, unatoč prilično visokim temperaturama. Tijekom četiri dana, koliko je trajao kamp, djeca su imala priliku slušati biblijske priče, sudjelovati u kreativnim radionicama, pjevati pjesme, igrati razne igre i sve u svemu dobro se zabaviti. Tema ovogodišnjeg kampa bila je "Bog je moja stijena". Svima nam je bio užitak raditi s djecom, s njima se smijati i igrati, a na kraju dana promatrati njihova vesela i zadovoljna lica. Bilo je ovo zaista lijepo zajedništvo i s radošću iščekujemo slična događanja u budućnosti.

Tri STABLA

Rasla jednom tri stabla na brdu, u šumi. Razmatrali su svoje nade i snove, kada prvo stablo reče: "Jednoga dana, nadam se, ja ću postati kovčeg za blago. Možda ću biti ukrašen kakvom prelijepom rezbarijom i svatko će se diviti mojoj ljepoti." Tada drugo stablo reče: "Jednog dana ja ću biti moćan brod. Vozit ću kraljeve i kraljice preko voda i plovit ću do svih krajeva svijeta. Svatko će se osjećati sigurnim na meni zbog snage moga trupa." Konačno, treće stablo reče: "Ja želim narasti i biti najviše i najravnije stablo u šumi. Ljudi će me vidjeti na vrhu brda, gledat će moje grane i mislit će na nebesa, i na Boga, i na to kako sam im blizu. Ja ću biti najznačajnije stablo svih vremena, i ljudi će me se uvijek sjećati."

Nakon nekoliko godina, grupa drvosječa dođe do stabala. Jedan dođe do prvog stabla i reče: "Ovo izgleda snažno stablo, mislim da ću biti u stanju prodati ovo drvo tesaru." I počne sjeći stablo. Stablo bijaše sretno. Znalo je da će tesar od njega napraviti kovčeg za blago. Kod drugog stabla drvosječa reče: "Ovo izgleda snažno stablo, bit ću ga u stanju prodati na brodogradilištu." Drugo stablo bijaše sretno. Znalo je da će se pretvoriti u moćan brod. Kada drvosječa dođe do trećeg stabla, stablo bijaše uplašeno, jer ako ga posijeku, njegovi se snovi neće ostvariti. Jedan od drvosječa reče: "Ne trebam ništa posebno od ovog stabla pa ću ga samo posijeći." I on posječe stablo.

Kada je prvo stablo dospjelo tesaru, napraviše od njega jasle za hranjenje stoke. Staviše ga u štalu i napuniše sijenom. To nije bilo ono, za što se stablo molilo. Od drugog je stabla bio napravljen mali ribarski brod. Završiše njegovi snovi o moćnom brodu koji će nositi kraljeve. A treće su stablo naprosto nasjekli u velike komade i ostavili usamljeno u tami.

Godine su prošle i stabla zaboraviše svoje snove. Jednoga dana, čovjek i žena dođoše do staje. Ona se porodi i staviše djetešce u jasle, napravljene od prvog drveta. Čovjek je poželio da može napraviti kolijevku za dijete, ali – ove jasle će morati biti dostatne. Stablo je osjetilo važnost ovog događaja, znajući da u sebi čuva najveće blago svih vremena.

Godinama potom, grupa ljudi uđe u ribarski brod, napravljen od drugog stabla. Jedan od njih bijaše umoran pa otiđe spavati. Dok bijahu na vodi, podiže se velika oluja i stablo uvidje da neće biti dovoljno snažno da zaštiti svoje putnike. No, ljudi probudiše spavača, on ustade, i reče: "MIR" i – oluja iznenada stade. Tada stablo uvidje da je nosilo samoga Kralja nad kraljevima.

Konačno netko dođe i uzme i treće stablo, ono godinama skriveno u tami. Bilo je nošeno kroz neke uske ulice, dok su se drugi ljudi rugali čovjeku koji ga je nosio. Kada dođoše do određenog mjesta, čovjeka pribiše na stablo i podigoše ga u zrak, ostavljajući ga da umre na vrhu toga brda. A kada je došla nedjelja, treće stablo uvidje da je dovoljno snažno da bi moglo stajati na vrhu brda zauvijek i biti blizu, posve blizu Gospodinu. Jer, na njemu bijaše razapet sam Sin Božji, Isus Krist.

Svi mi imamo planove i snove za naše živote. I ponekad se čini da naš život ne ide u smjeru kojim bismo htjeli da ide. Ali Bog ima nešto bolje pripremljeno za nas. Naši planovi se možda i ne ostvare, ali Božji sigurno hoće.

450. Obljetnica hrvatskog tiskanog Novog testamenta

Svečanost u povodu 450. obljetnice tiskanja prvog glagoljskog Novog zavjeta na hrvatskom jeziku obilježena je zahvalnošću, radošću i ponosom te predstavljanjem latiničkog prijepisa Novog testamenta.

Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu je u subotu, 26. listopada 2013. godine, u organizaciji Adventističkog teološkog visokog učilišta održano svečano obilježavanje 450. obljetnice tiskanja prvog glagoljskog Novog zavjeta na hrvatskom jeziku i promocija svježe tiskanog vrijednog djela latiničkog transliteriranog glagoljskog izdanja Novog testamenta (I. dio), kojega su zajedno objavili Adventističko teološko visoko učilište, Filozofski fakultet u Zagrebu i Školska knjiga.

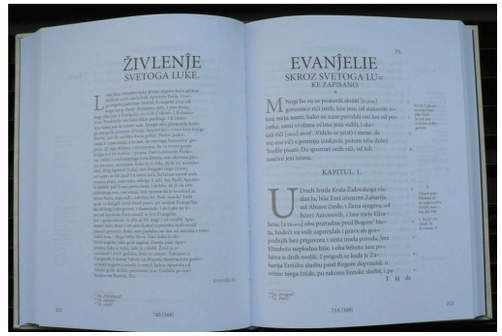
Tom prigodom su se okupili mnogi poštovatelji i ljubitelji biblijskog teksta, od znanstvenika, profesora, crkvenih uglednika i predstavnika različitih ustanova, do vjernika različitih vjeroispovijedi koje riječi Biblije nadahnjuju nadom, vjerom i spoznajom za njihov vjerski život.

Voditeljica Đurđica Garvanović-Porobija pročitala je pismo predsjednika Republike Hrvatske dr. Ive Josipovića koji je, u nemogućnosti da prisustvuje ovoj svečanosti, između ostalog poručio "da je ovo vrijedan poduhvat koji je došao uoči Dana reformacije i dokument koji će zasigurno spadati u hrvatsku kulturnu i intelektualnu baštinu".

Uz najavu izdanja drugog dijela Novog testamenta koji će izići za godinu dana, a sadržavat će poslanice i Otkrivenje, posjetitelji su imali priliku pogledati postavljenu izložbu hrvatskih prijevoda Biblije kroz povijest, koju je priredio prof. Drago Obradović, kao i nabaviti objavljeni Novi testament po promotivnoj cijeni.

Nakon središnje svečanosti u Zagrebu, svečana obilježavanja ove obljetnice održana su u Osijeku, Varaždinu, Puli, Rijeci, Buzetu, Beogradu i Mostaru. Na predstavljanju u Varaždinu okupilo se stotinjak ljubitelja starih izdanja Biblije 28. listopada 2013. u Gradskom muzeju Varaždin, u dvorani palače Herzer.

Dragutin Matak

Tumačenje Biblije kao put u "BIBLIJSKU" KRIZU

Neki dan na Facebooku naletio sam u grupi zvanoj Biblijski razgovori na jedan post u kojem čovjek izjavljuje da nakon silnih rasprava o biblijskim temama malo ili gotovo nitko od prisutnih nije promijenio mišljenje u vezi bilo koje teme te se pita zašto je to tako. Post završava izjavom da, ako ljudi nakon rasprava ne mijenjaju mišljenje, onda ja razgovor uzaludan. U čemu je važnost ovog posta? Ovaj post govori o tome da „gdje ima više tumača, kilavo je tumačenje." Ovaj post govori o problemu s kojim se suočavaju protestantske crkve i crkve reformacijske baštine, a on se zove problem nedostatka autoritativnog tumačenja. Kako smo do njega došli?

Mala povijesna lekcija otkriva nam da nakon što su raskrstili s rimokatoličkom crkvom, protestanti su se našli na „brisanome prostoru." Odbacivši dosadašnji autoritet Crkve i tradicije, morali su nekako opravdati razlog svojeg postojanja, i taj su razlog pronašli u Bibliji. Pozivajući se na Bibliju te kritizirajući stvari koje nisu bile u skladu s Biblijom, protestanti su izjavili: „Mi smo u pravu – vi ste u krivu. I zato mi u ime Božje istine idemo dalje bez vas." No iza ugla ih je čekao drugi problem: tko će ponuditi autoritativnu tumačenje iste? Jedno je govoriti kako je Biblija vrhovni autoritet za vjeru i život, ali nema puno smisla to tvrditi, ako ne znamo reći što nam točno taj autoritet poručuje. Post sa početka nam otkriva realnu situaciju, a ona glasi: pet kršćana oko jedne teme mogu imati šest različitih mišljenja. Očito, svi ne mogu biti u pravu. No tko će biti taj koji će presuditi? Pozivanje na Duha baš ne pomaže, jer se svi pozivaju na Njega. Pozivanje na Bibliju također nije puno od pomoći, jer se svi također pozivaju na Bibliju. I što sad? Kako dalje?

Ja ne očekujem da ću ovdje ponuditi konačne odgovore i rješenja ovog pitanja, ali barem želim ukazati na moguće smjerove koji će nam pomoći da izađemo iz ove pozicije. No prije toga potrebno je utvrditi neke činjenice. Prva činjenica jest da se svi kršćani bave teologijom bez obzira na svoj položaj, službu ili vjernički staž. Kad god tvrdimo nešto vezano uz Boga, mi se bavimo teologijom – na ovaj ili onaj način. Neki se njome bave profesionalno, a neki ne, no svima nam je zajedničko bavljenje njome. Druga činjenica je ta da mi svi djelujemo u skladu s onime što vjerujemo. I tu je važno istaknuti da, biti u neznanju, a imati revnost i strast za Boga, nije ništa bolje od toga da imamo znanje, bez strasti i revnosti za Boga. Stoga je potrebno posvetiti pažnju i vrijeme našoj teologiji i promišljanju. Treća je činjenica ta da svačija teologija nije jednako dobra. Drugim riječima, ona može biti manje ili više kvalitetnija. Može biti cjelovita, zrela i ispravna, ili površna, nepotpuna i pogrešna. Može biti biblijska, liberalna, nedosljedna, itd. Ili neka kombinacija navedenog.

To nas pak dovodi do ključnog pitanja: tko može tumačiti Bibliju? Točan odgovor je da svatko može tumačiti Bibliju, ali nije svačije tumačenje jednako dobro. I to nas vraća na početak: iako se naša teologija temelji na Bibliji kao autoritetu za našu vjeru, naše shvaćanje, razumijevanje i tumačenje iste može biti pogrešno, nepotpuno i/ili nedosljedno. Stoga mi trebamo znanje, trebamo druge i (teološki) drugačije ljude da nam pomognu (izaći iz našeg teološkog geta), jer sami ne posjedujemo sve darove i spoznaje niti možemo sve, i to znanje će nam pomoći da naša praksa bude drugačija. A jedna ključna stvar jest naučiti i spoznati kako bolje i kvalitetnije tumačiti Bibliju.

Možda će ove stvari nekome biti iznenađenje, ali kada pristupamo Bibliji, onda moramo biti svjesni nekoliko stvari:

a) Biblija nije pisana kao knjiga sustavne ili sistematske teologije. To znači da Biblija ne obrađuje teme koje se nalaze u njoj na metodičan i sustavan način tako da nam na jednom mjestu kaže sve o nekoj temi.

b) Iz ovoga slijedi da kada neki biblijski tekst govori o nekoj temi, on ne kaže sve o toj temi, već samo nešto – iznosi jedan ili više

aspekata, a ne cijelu cjelinu. To znači da cjelovito učenje o nekoj temi dolazi u dijelovima koje onda moramo pažljivo slagati i sastavljati zajedno.

c) Biblija tj. biblijski tekst ne odgovara na svako naše pitanje koje mu postavljamo. Na neka pitanja jednostavno nemamo odgovor.

d) Biblijski dokumenti (posebice novozavjeti) pisani su s određenim povodom i razlogom.

e) Kad je Novi zavjet pisan, autori nisu znali da će ti nihovi dokumenti jednoga dana biti skupljeni zajedno u novozavjetni kanon, nego su oni često među kršćanima kolali odvojeni jedni od drugih.

Kako nam ove navedene činjenice mogu pomoći da ispravnije pristupimo biblijskome tekstu i tumačimo ga ispravnije i cjelovitije?

Kao što sam već rekao, ne mislim da ću ovdje dati definitivan odgovor na postavljena pitanja, ali put do rješenja leži u biblijskoj teologiji. Onako laički možemo reći da biblijska teologija podrazumijeva proučavanje neke teme (npr. zakon i milost, posvećenje, spasenje, brak, itd.) unutar svake pojedine biblijske knjige. Tumač pri tome ne unosi u tumačenje teksta svoje vlastite pretpostavke, nego se ograničava na ono što sam tekst poručuje nastojeći rekonstruirati ono što autor pojedinog teksta želi poručiti. Analizirajući temu u svim biblijskim knjigama, tumač prepoznaje različite naglaske i aspekte koje pojedine biblijske knjige donose o određenoj temi i pri tome se ne odlučuje maknuti ili izbrisati neke od tih naglaska ukoliko mu se oni ne sviđaju ili ne uklapaju u njegovu „teologiju." Tumač se ograničava na pojmove koje donosi Biblija nastojeći izbjegavati vanbiblijske pojmove prilikom tumačenja. Tumač također nastoji rekonstruirati povijesni i društveni kontekst u kojem je tekst nastao te analizira sve moguće načine na koje bi se određeni tekst gramatički i u pogledu sintakse mogao shvatiti. I konačno, nakon što tumač razmotri sve moguće načine na koji se neki tekst može protumačiti (na osnovi gramatike i sintakse), on nastoji na temelju konteksta cijelog dokumenta gdje se određeni tekst nalazi otkriti koje značenje ima najviše smisla. Zvuči komplicirano zar ne? I jest, ali to je bolje od toga da svatko tumači onako kako misli da je najbolje, a pri tome u biblijski tekst unosi svoje vlastite predodžbe, ideje i misli, ne obazirući se na ono što nam pojedini biblijski autor nastoji poručiti.

Ukoliko se netko želi pozabaviti problematikom tumačenja biblijskoga teksta i želi čuti što su drugi kršćani tijekom stoljeća proimišljali o toj temi, otkrit će da su izazovi nebrojni i ozbiljni. Biblijski tekstovi pisani su drugim jezicima, drugim ljudima u određenoj kulturi i vremenu, obraćajući se određenim okolnostima. Pisani su s određenim razlogom i povodom te je za ispravno tumačenje ključno i potrebno uzeti u obzir sve te okolnosti i činjenice. I dok rimokatolici taj problem rješavaju tako što crkveno učiteljstvo ima ovlasti davati ispravno tumačenje i shvaćanje biblijskih tekstova, kod protestanata, i još više kod crkava reformacijeske baštine ispravno tumačenje se ustanovljuje na razini denominacije, ili lokalne crkve pa čak i na razini pojedinca. Ovo „na

razini pojedinca“ često znači da svaki kršćanin za sebe određuje ispravnost biblijskog tumačenja na temelju nekih spoznaja, otkrivenja tipa „Bog mi je pokazao/rekao...“ i tome slično. I što smo time postigli? Postigli smo ono o čemu govori navedeni post s početka: svatko nešto tvrdi i svatko smatra da je baš on u pravu.

I da ne bi sve ostalo apstraktno, navest ću jedan primjer pogrešnog tumačenja. Prije nekog vremena bio sam u jednoj crkvi gdje je jedan moj dragi prijatelj i brat u Kristu započeo propovijed na temelju Izreka 22:6 „Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.“ Govorivši o tome tekstu zaključio je da je to Božje obećanje nama kršćanima te da ako odgajamo svoju djecu na Kristvom putu, kada odrastu ona od njega neće odstupiti. Amen? Amen! No nije baš tako. Ja često čujem kako nas sotona može zarobiti, kako nas grijeh zarobljava, kako život po Zakonu donosi ropstvo, itd. No baš ne čujem da netko govori kako nas loša i površna teologija jednako tako može dovesti i držati u ropstvu. Svaki student teologije prilikom uvoda u Stari zavjet nauči kako je knjiga Izreka knjiga mudrosti koja donosi određena općenita životna opažanja i načela. Ono što je tamo zapisano može se, ali i ne mora dogoditi: nije pravilo, ali je vrlo vjerojatno. No što ako smatramo da su Izreke 22:6 Božja obećanja dana kršćanima (zar to nije prije svega riječ upućena Židovima?)? Znači li to da će djeca onih roditelja koji su svojoj djeci davali pravi kristoliki primjer i odgajali ih na Krsitovom putu kada odrastu uvijek se odlučiti hodati s Kristom? No što ako se njihova djeca ipak ne odluče za Krista? Jesu li oni kao roditelji-vjernici podbacili? Ova tema otvara čitavi niz drugih pitanja za koja ovdje nemamo mjesta. Zamislite količinu krivnje i osude onih roditelja koji vjeruju ovakvo nešto i koji su dali sve od sebe, a ipak su im djeca nevjerna!!! Ovakvo učenje nije legalizam, ne navodi na grijeh i ne dolazi od Sotone, ali je učinak sličan: donosi krivnju i osudu.

Za kraj, situacija gdje manje ili više svi tvrde da ispravno tumače Bibliju, a o nekoj temi mogu imati različita i često isključiva suprotna mišljenja, da nije tragičan bila bi smiješna. Takva situacija dovodi do krize jednake onoj koja nam je prijetila kada su donedavno razni političari oko pitanja referenduma za brak nudili različita tumačenja Ustava. Je li na pomolu bila ustavna kriza? Jest! Imamo li mi onda svojevrsnu „biblijsku“ krizu? Ja mislim da imamo. Kako se izvući iz nje? Otkrivanjem autoritativnog tumačenja. Kako to ostvariti? Ne znam. Koji je put ili barem pravi smjer do njega? Pročitajte članak...

Ervin Budiselić

Biblijski institut

Biblijski institut u Zagrebu je područni studij Visokog evanđeoskog teološkog učilišta u Osijeku

Upisani studenti ostvaruju puna studentska prava u Republici Hrvatskoj

Studijski program za diplomu prvostupnika teologije je suglasan svim postavkama Bolonjske deklaracije i priznat diljem Europe

Teme studija su: Biblija, teologija, filozofija, primjenjena teologija, grčki i hebrejski jezik, engleski jezik, hermeneutika, homiletika i pastoralna briga

Na www.bizg.hr

- prijavite se na naš **Newsletter** i primajte obavijesti o događanjima na Biblijskom institutu
- saznajte više o našoj **Knjižnici** i mnogim resursima koji se nude svima željnima dubljeg proučavanja Biblije

Na **You Tube-u** upišite **Biblijski Institut** i pogledajte o nedavnim događanjima na Biblijskom institutu.

Biblijski institut - Kušlanova 21 - 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel. +385 1 23 38 638 (pon.-čet. 9-15h) - e-mail: bizg@bizg.hr - www.bizg.hr